

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci

Cu voi sub crucea Mea de azi Mă port și în ziua aceasta de sărbătoare spre poporul cuvântului Meu de azi, copii care Mă așteptați să vin cu toate împlinirile care mai sunt să se vadă. O, voi Mă purtați cuvânt către poporul Meu și către tot omul care ia din glasul cuvântului Meu cel de sub crucea venirii Mele din cer pe pământ, și vă băgați sub crucea Mea când luați din gura Mea cuvântul, căci venirea Mea e grea chiar dacă Eu v-am spus că jugul Meu este ușor ca și sarcina lui. Dar voi v-ați învățat cu greul Meu și numai sub el stați și nimic nu vă este mai ușor de dus ca și greul Meu de peste voi, ca sarcina Mea care stă peste voi acum când Eu Mă căznesc din greu să împlinesc tot mai văzut pe pământ Scripturile venirii Mele cu tot ce stă în ele scris. Amin, amin, amin.

Scripturile, poporul Meu, învăluie în taina cuvântului lor toate împlinirile lui, căci Eu acum două mii de ani am fost vestit de Tatăl și de îngerul Meu că voi veni, și când am venit, am împlinit toate Scripturile cele despre venirea Mea Dumnezeu din Dumnezeu și Om desăvârșit între oameni, și toată această minunată vreme a Scripturilor Mele, a cerului pe pământ și a împărăției lui, a fost învăluită în mare taină și minunat s-a împlinit, iar neamul cel de atunci de pe pământ a trecut pe lângă împlinirile Scripturilor și n-a știut puterea și lucrarea lor pe pământ, și omul de atunci și-a văzut înainte de ale omului, și a fost neamul oamenilor de atunci ca mulțimea care iese de la vederea și de la auzirea acelor împliniri, și apoi ea se întoarce în ale ei de zi cu zi. Eu însă am lucrat atunci pentru toate veacurile care au fost înainte și după vremea aceea, și am rămas în cer și pe pământ Dumnezeul Cel adevărat și dovedit așa prin împlinirea Scripturilor celor dinainte vestite pentru venirea Mea prin care M-am făcut om ca să sufăr în mijlocul oamenilor, ca să fiu disprețuit de ei, și odată cu aceasta să fiu de mulți cunoscut prin credința lor, și apoi prin cele mai presus de fire lucrări ale Mele în mijlocul lor, de la nașterea și până la înălțarea Mea iarăși întru Tatăl. Amin.

Toată viața Mea, toată calea Mea a fost cruce, poporul Meu, căci Eu pentru aceasta Mă făcusem om pe pământ de la Tatăl prin Fecioară, și eram Fiul Tatălui Savaot și eram sub cruce pe pământ. Îți spun ție în ziua sărbătorii crucii Mele cea din lemn și pe care cu greu am putut s-o port pe trupul Meu cel biciuit și cel rănit, îți spun ție, poporul Meu, că e putere de la Dumnezeu crucea. Ea este o prostie pentru cei de pe căile deșertăciunii lumești, care-i numesc nebuni pentru ei pe cei ce au cruce din cer, dar ea este puterea lui Dumnezeu în om și îl face pe om după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, se resping una pe alta aceste două căi, una cu cruce și una fără cruce peste om, una cu slavă și una fără slavă pe ea. Ușurătatea este deșertăciune a deșertăciunilor, și aceasta nu poate avea loc pe calea omului care are cruce din cer, căci omul care are cruce este din cer, nu este de pe pământ, ci este născut de sus, din cer, și are ca semn al nașterii de sus crucea, căci Eu sunt Cel ce M-am coborât din cer și M-am arătat că sunt venit pe pământ din cer, iar taina celor născuți din cer este crucea cea de pe umărul lor, poporul Meu. Amin.

Am spus acum două mii de ani că nimeni nu s-a suit în cer decât Cel ce S-a coborât din cer, și iată cât de adâncă este taina nașterii de sus și pe care omul nu se căznește să o pătrundă. Dar pe tine te rog, cu tot cerul de sfinți și de îngeri te rog; te rog să o pătrunzi în toate ungherele ei, poporul Meu, ca să iubești cu toată puterea sufletului și a trupului tău taina crucii și lucrarea ei peste tine, că nu este slavă în cer și pe pământ ca slava omului cel de sub cruce din cer. Amin.

O, poporul Meu, nu e bună pentru tine cruce de pe pământ. Ia cruce din cer, și prin ea să mori și să înviezi, căci numai prin cruce din cer poate omul să moară și să învieze apoi. Eu ți-am

arătat ce slavă mare îi aduce omului suferința cea pentru cer. Eu și nu omul ți-a arătat aceasta, ci Dumnezeu ți-a arătat, fiule învățat de Dumnezeu pe pământ. Nu mai vorbesc cu omul de taina crucii, căci pentru omul de rând cerul și crucea lui de pe pământ este nebie, este prostie, ci vorbesc cu tine și îți spun să nu-ți ai cruce de pe pământ pe umeri și pe inimă, ci din cer să ai aceasta, căci vai omului care nu are crucea slavei cerești pe pământ, și apoi în cer!

Te învăț, poporul Meu, așa cum Îmi învățam ucenicii acum două mii de ani, că din multele mulțimi care se purtau pe urma Mea ca să vadă slava crucii Mele pe pământ, Mi-am putut aduna câțiva ucenici, și pe aceia cu mare răbdare, cu mare grijă, cu adâncă pildă i-am învățat taina vieții, viața sub cruce și slava ei peste om. Te învăț taina vieții slăvite, iar tu să fii silitor pentru învățătura cea de la Mine ca de la Cel ce a purtat între oameni crucea slavei cerești. Amin.

La școală pe pământ, unde omul este învățator peste om, acolo cine nu învață rămâne repetent, rămâne în urmă cu mersul și cu slava cea de pe pământ. La cruce, cine nu stă îngenunchiat și intrat sub ea, rămâne păcătos, rămâne în urmă cu mersul și cu slava cea din cer, căci crucea este din cer și se face omului cale spre slava cea nepieritoare și care cu trudă și cu dureri se dobândește pe drumul spre ea. Amin.

Eu l-am iubit mult pe om. L-am iubit cel mai mult pe om în vremea Mea cea de sub crucea Mea cea de la om pentru Mine lucrată. L-am iubit pe om, și iubirea de el Mi-a sfârșit cu totul puterea Mea cea de sub cruce, ca să vadă omul și să vină să Mă ajute, și apoi Eu să-l învăț pe el să vină sub crucea Mea cu crucea lui, cu viața lui, cu mersul lui, cu trupul lui sub cruce. A venit Simon din Cirena și Mi-a dus crucea ca să vadă omul că poate să ducă crucea Mea pentru iubirea Mea de el, iubirea care Mi-a sfârșit cu totul trupul, așa cum omul ar trebui să-L iubească pe Dumnezeu slăbindu-și trupul și dând putere iubirii cea pentru Mine în el, căci trupul omului pofteste mereu împotriva iubirii cea pentru Mine în om, așa cum iubirea Mea în om uită de om și numai la Mine se suie din om, și cu mare suferință iubește ea pe Dumnezeu în om, umplându-l pe el de chipul pocăinței și al umilinței prin care omul iartă și este iertat.

O, poporul Meu, pocăința și lucrarea ei cea plină de darul cel dulce și cel frumos al umilinței îl face pe om să se vadă și să se simtă, să se vadă în afara lui de cei din jurul lui, și un așa om nu poate niciodată singur, pentru că este umilit, și umilința este binefăcătoare în jur dinăuntru omului și lucrează ea pentru om și peste om. Eu de aceea v-am spus și vă spun mereu, fiilor: să nu umblați singuri. Nu vă ascundeți de la fața Mea, căci diavolul vă scrie la el aceasta, vă scrie că nu aveți umilință și că aveți duhul trufiei, și apoi el are grijă să vă ia din fața Mea, iar dacă voi nu vă îngrijiți să vă întoarceți către Mine cu toate cele ale umblatului singuri, rămâneți prea mult în cartea lui, iar Eu v-am învățat mereu, mereu să vă scrieți în cartea Mea, Cartea Mielului Cel junghiat, ca să Mă scăpați de înjosirea pe care Mi-o aduce diavolul pentru umblatul vostru fără înger, fără fața Mea cu voi, fără pază, fiilor, căci omul de șapte mii de ani s-a învățat să se ascundă de Dumnezeu și de omul lui Dumnezeu, ca să le lucreze el pe cele ascunse în el.

O, fiilor cu călăuză peste voi, aveți în fața voastră cuvântul Meu și pe cei ce Mă poartă cu el spre voi, și cu voi spre Mine. O, nu lăsați pe mâine viața voastră cea de azi, căci voi trebuie să vă răscumpărați viața și nu s-o amânați de azi pe mâine. Să audă tot omul de pe pământ că acest mâine pe care omul îl folosește mereu pentru ca să se tot amâne cu venirea lui la lumină și la cruce, este iadul care nu-l lasă pe om să învieze astăzi pentru mâinele cel ceresc și nu cel vremelnic, pentru învierea cea atât de așteptată de toți cei care au amânat pentru tot mereu mâine viața lor cea de sub cruce, viața cea slăvită la Dumnezeu din om.

O, e zi de sărbătoare a crucii pe care Eu am fost bătut în cuie pentru slava Mea cea de sub cruce și cea de pe cruce și cea de după cruce. E ziua sărbătorii lemnului crucii pe care Eu M-am așezat jertfa cea de-a pururi și care, scoasă din pământ unde aștepta ziua mărturisirii ei, a fost arătată la noroade ca să se întărească peste ele și peste timp adevărul cel despre dumnezeirea Mea în trupul Meu luat pe pământ din Fecioară prin rânduiala cea din veci a Tatălui Savaot, Tatăl Meu.

Iar tu, popor al credinței care se mărturisește de două mii de ani prin cruce și de șapte mii de ani prin prooroci, adună-ți viața sub slava crucii Mele, că pentru tine crucea ta se face rușine înaintea Mea, iar tu ai suferința cuvântului Meu care curge ca râul peste tine ca să te învețe să stai sub crucea aceasta care se face slavă a Mea și a ta înaintea Mea, precum este sortit să fie cel care este scris de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului Cel junghiat. Amin.

O, înalță-te deasupra trupului tău prin umilința Mea din tine, fiule care iubești slava crucii Mele, căci Eu sunt Cel umilit și Mă așez cu toată slava umilinței Mele în cei ce se dau Mie casă pe pământ între oameni. Amin. Vreau să am popor cu totul în Mine, și Eu cu totul în el pe pământ. Vreau să am viață în cei ce Mă iubesc, și vreau să fiu văzut în ei cu slava umilinței Mele care lucrează mult, golindu-l pe om de el însuși și umplându-l pe el de slava Mea cea plină de umilință. Amin.

O, copii care pătrundeți cu darul Meu din voi tainele cele mărturisitoare când ele trăiesc în om! Deschideți cu slavă gurițele, căci voi iubiți suferința Mea în voi, și ați făcut din ea slava Mea în voi, și din voi în mijlocul poporului Meu. Așezați această slavă în cei ce iubesc slava lui Dumnezeu pentru dragostea de Dumnezeu. Dați înviere lui Dumnezeu în om, că vreau să fac din poporul cel iubitor de cruce din cer, zi de înviere a omului de pe pământ și împlinirea Scripturii învierii celor ce așteaptă în morminte slava Mea din voi, slava suferinței cea pentru venirea Mea cu sunet de trâmbiță, cu glas de arhanghel, căci îngerul Meu este cu Mine în tot cuvântul Meu, în tot mersul Meu dintre cer și pământ cu voi spre poporul Meu cel mărturisitor, iar slava crucii Mele este cea mai dulce și cea mai de sus mărturisire pe care cel iubitor de cer o poate arăta oamenilor pe pământ. Amin.

Slavă crucii Mele cea purtată de om, căci crucea Mea nu are slavă pe pământ decât când omul intră sub slava ei, sub suferința ei cea plină de slavă, de slava umilinței ei care așează pe chipul omului chipul pocăinței, semnul împăcării omului cu Mine, Cel ce am purtat slava crucii. Amin.

Eu prin suferința Mea din tine te păzesc de moarte și de toată fața ei, poporul Meu cel credincios venirii Mele cu Scriptura învierii prin cruce a celor morți și a celor vii. Eu prin așa cruce te privesc cu drag, căci vai celui ce face pe trupul lui semnul crucii fără să știe ce lucrare are crucea Mea peste om!

Eu prin suferința Mea din tine te scap de lume și de duhul ei. Eu prin crucea Mea din tine și de deasupra ta te ocrotesc și te fac ca și pe Mine. Eu prin slava crucii Mele voiesc să te fac să cunoști lucrarea slavei cerești și plata ei cea de sub cruce și îmbrăcarea ta mereu în slava Mea, slava împăcării Mele cu omul și a împăcării omului cu Dumnezeu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

14/27-09-2004